

[Annelise Gottfredsen]

den grad har ændret regeringens opfattelse fra august 1979 og til nu? Hvad er der sket fra den 16. til den 26. januar? Hvilke konkrete kendsgerninger kan regeringen pege på i form af landvindinger og nye opdagelser på de supplerende energikilders område, der kan give os håb om, at vi kan undvære kernekraft? Og ikke mindst: hvilke energikilder til fremstilling af energi i kraftværker med samme fyringsøkonomi vil statsministeren kunne tilbyde os?

Hvilke omstændigheder fører statsministeren til at tro, at industrien og erhvervslivet om 10-15 år vil være i stand til at bære ustabil og uøkonomisk energiforsyning, når vi allerede i dag lider så hårdt under energikrisen? Tror statsministeren, at den usikkerhed, der nu er skabt for den fremtidige udvikling, vil give erhvervslivet grund til den optimisme, det har så hårdt brug for?

Tror statsministeren, at denne tvivl og dette vægelsind giver lyst til at investere og producere, så vi kan komme bort fra vor vej mod afgrunden? Erhvervslivet tror det ikke. Fagbevægelsen tror det heller ikke. Vi har i dag kun udsigt til, at energimangelen vil forværres i de kommende år med stærkt stigende priser, først og fremmest på olie, men også på andre energiformer. Ja men hvad da har ført til denne fortvivlende beslutning?

Muligheden for en bedring af vor forsyningssikkerhed gennem en tilkobling til den norske naturgasforsyning ved en rørløsning gennem Jylland synes at være overordentlig usikker og urealistisk. Men energikrisen er en kendsgerning, og med beslutningen om udskydelse er det en kendsgerning, at Danmark i 1990 skal skaffe ca. 12 pct. anden energi til kraftværkerne, og hvis energiministerens spådomme slår til, skal vi uden kernekraft til år 2000 skaffe hened en fjerdedel af vort totale energiforbrug på anden vis. Dette er ikke indviklet teknik, det er simpelt hen den lille tabel. Det kan betyde en fuldstændig katastrofe for vores samfund. En yderligere ud sættelse af ibrugtagning af kernekraft må betragtes som en alvorlig undladelsessynd, som vore børn og børnebørn må undgælde for.

Det er disse alvorlige aspekter, venstre og det konservative folkeparti har ønsket at belyse gennem denne forespørgsel.

Statsministeren (Anker Jørgensen):

317 Ft

Før jeg beder energiministeren om nærmere at redegøre for regeringens holdning til de i forespørgslen rejste energipolitiske spørgsmål, vil jeg gerne indlede denne debat med et par ganske korte, generelle bemærkninger.

I den seneste tid har der været en ganske levende debat om og også kritik af regeringens energipolitik. Jeg vil i den anledning gerne sige to ting.

For det første: der er ikke tale om nogen væsentlig ændring i regeringens energipolitik. Energipolitikken er fastholdt på alle afgørende områder, og den omfatter alle de samme elementer som hidtil.

For det andet: der er heller ikke nogen principiel ændring af regeringens holdning til atomkraftspørgsmålet. Det, der er tale om, er, at regeringen har erkendt, at det er nødvendigt at udskyde beslutningen. Dette giver ikke nogen ny situation i 1980'erne, men man må satse på at bygge kulkraftværker til ibrugtagning i begyndelsen af 1990'erne i stedet for det eller de udskudte atomkraftværker.

Det er regeringens opfattelse, at det ville være uansvarligt at søge at tvinge en afgørelse frem om atomkraft på et tidspunkt, hvor der ikke er en realistisk udsigt til, at befolkningen kan få et tilfredsstillende og betryggende grundlag for en sådan afgørelse, der jo i sidste instans skal finde sted ved en folkeafstemning. Regeringen er fuldt ud klar over, at vi i de kommende årtier kommer til at stå over for meget alvorlige energiproblemer. Både energiministeren og jeg har ved flere lejligheder givet udtryk for, at regeringen i løbet af efteråret 1980 vil lægge en revideret energiplan frem. Dette er fortsat meningen.

Men nu kommer altså denne forespørgsel på foranledning af to partier i folketinget. Jeg hilser denne forespørgsel og denne debat velkommen. Jeg har bedt energiministeren om på regeringens vegne at redegøre for regeringens vurdering af energisituationen, som den er netop nu, og jeg mener, at der deri vil være svar på alle de spørgsmål, som fru Annelise Gottfredsen har stillet for et øjeblik siden.

Energiministeren (Poul Nielson):

I statsministerens åbningstale i folketinget den 6. november sidste år blev der givet udtryk for, at det uændret er regeringens opfat-